

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 255/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], a obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 64/2006-6C a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], a obchodnej spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED]

██████████, a obchodnej spoločnosti ██████████ (spolu ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 64/2006-6C (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľky v sťažnosti uvádzajú, že v namietanom konaní (o náhradu škody a nemajetkovej ujmy) proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, majú postavenie navrhovateľiek, pričom toto konanie nie je ešte právoplatne skončené, čo je z ústavného hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné.

3. Uznesením z 11. novembra 2013 okresný súd uložil sťažovateľkám povinnosť zložiť preddavok na trovy konania. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10. decembra 2013. Sťažovateľky poukazujú v sťažnosti na neefektívnu činnosť a nečinnosť okresného súdu v namietanom konaní, pretože okresný súd dosiaľ nerozhodol o zastavení konania, hoci sťažovateľky preddavok na trovy konania nezaplatili a z toho dôvodu legitímne očakávali, že namietané konanie bude zastavené. Zákonná sudkyňa na pojednávaní konanom 8. februára 2016 (neskôr písomne listom z 22. februára 2016) sťažovateľkám oznámila, že konanie nezastaví, čím podľa nich *«porušuje princíp právnej istoty sťažovateľiek o výsledok konania, posilňuje hrozbu inej ťažkej ujmy v dôsledku šikanózneho konania odporkyne zneužívajúc procesné právo s cieľom dosiahnutia právoplatného rozhodnutia o zastavení konania, bez jej riadneho prejednania, čo mu „umožňuje“ práve novela ust. §-u 141a O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015, ktorá je ústavne nekonformná»*.

4. Sťažovateľky na základe uvedeného navrhujú ústavnému súdu, aby vyslovil, že ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v namietanom konaní (bod 1) porušené bolo, zároveň prikázal okresnému súdu v namietanom konaní konať a tiež *„rozhodol podľa § 141 ods. 1*

veta štvrtá O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014“. Domáhajú sa aj priznania finančného zadost'učinenia v sume po 4 000 € a úhrady trov konania.

II.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) s'ťažnosť s'ťažovateľiek prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde s'ťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná.

8. Ústavný súd v posudzovanej veci zistil, že s'ťažovateľky ([REDACTED]) doručili ústavnému súdu 4. apríla 2016 podanie, ktoré sa týka tej istej veci, o ktorej ústavný súd už konal, resp. rozhodol 7. apríla 2016 nálezom sp. zn. II. ÚS 870/2015 (rozhodnutie bude doručené účastníkom konania), pričom vo vzťahu k druhej s'ťažovateľke ([REDACTED]) predtým v tejto istej veci jej s'ťažnosť odmietol už pri predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú uznesením č. k. II. ÚS 870/2015-31 zo 17. decembra 2015, toto uznesenie bolo doručené právnej zástupkyňi s'ťažovateľky 15. februára 2016, kedy nadobudlo aj právoplatnosť.

9. Z tohto dôvodu ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť ako neprípustnú odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

10. Čo sa týka ďalšej argumentácie sťažovateľiek o zákonnej povinnosti okresného súdu „zastaviť“ konanie, ústavný súd nad rámec konštatuje, že táto je značne mätúca a nesúvisí s namietanými pried'ahmi a porušením ich označených práv, ktoré žiadajú vysloviť v petite svojej sťažnosti (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde) a rovnako petit v tejto časti je tiež nevykonateľný, pretože ústavný súd nemá právomoc prikazovať okresnému súdu, aby vydal rozhodnutie „*podľa § 141 ods. 1 veta štvrtá O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014*“, ako sa to domáhajú v sťažnosti sťažovateľky - zastúpené kvalifikovanou právnou zástupkyňou (bod 4). Ústavný súd sa preto touto časťou sťažnosti bližšie nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2016